

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
1—10 грудня

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(1 — 10 грудня 1948 р.)

Число	Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шев- ченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
1	Середа	ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	ПРОВИНЦІАЛЬНА ІСТОРІЯ	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
2	Четвер	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	АННА КАРЕНИНА	ВЕСЕЛА ВДОВА
3	П'ятниця	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ЗАКОН ЧЕСТІ	АННА КАРЕНИНА	РОЗ-МАРІ
4	Субота	ЧАРОДІЙКА	ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК	М Е Щ А Н Е	Б А Я Д Е Р К А
5	Неділя	{ ЕСМЕРАЛЬДА (р) А І Д А (в)	МАКАР ДІБРОВА (ранок і вечір)	М Е Щ А Н Е (утро, день и вечер)	{ РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО (р) НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (в)
6	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
7	Вівторок	РІГОЛЕТТО	ВИСТАВИ НЕМА	АННА КАРЕНИНА	БАЯДЕРКА
8	Середа	БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН	ГЛИБОКЕ КОРІННЯ	АННА КАРЕНИНА	С І Л Ь В А
9	Четвер	А І Д А	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	М Е Щ А Н Е	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
10	П'ятниця	Л А К М Е	ЄГОР БУЛИЧОВ	АННА КАРЕНИНА	Б А Я Д Е Р К А

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 27 (35)

1—10 грудня 1948 р.

Під сонцем Сталінської Конституції

5 грудня—велике радісне свято братньої сім'ї народів Союзу РСР—День Сталінської Конституції.

Дванадцять років осяює нашу країну животворне сонце найдемократичнішої на всій земній кулі Конституції, яку народ називає іменем її геніального творця—великого вождя партії і трудящих, організатора і натхненника всіх наших перемог—товариша Сталіна. У віках славиметься ім'я того, хто вписав золотими літерами в основний закон нашої держави завоювані народом під його керівництвом непорушні права вільних громадян Радянського Союзу!

Це були роки великої праці і великих перемог. Вони були блискучим підтвердженням нездоланної життєвої сили нашого суспільного і державного ладу, величезної переваги соціалістичної системи господарювання над неспроможною і гнилою капіталістичною системою господарства.

Народи Радянського Союзу, відзначаючи 31-у річницю Великого Жовтня, з почуттям глибокої патріотичної гордості підвели славні підсумки своєї праці і своєї боротьби за виконання грандіозного плану третього року післявоєнної Сталінської п'ятирічки.

Наша Радянська Батьківщина, від краю і до краю охоплена новим могутнім піднесенням. Це піднесення охоплює всі галузі промисловості і сільського господарства, про неухильний поступ вперед говорять і досягнення нашої науки, мистецтва, культури.

За три з половиною роки, що минули після закінчення війни, наша промисловість перевищила довоєнний рівень на 17 про-

центів. Незважаючи на величезну шкоду, яку завдала війна і страшна посуха першого післявоєнного року нашому сільському господарству, врожайність його вже перевищила довоєнний рівень.

Під сонцем Сталінської Конституції, під керівництвом партії нечувано розквітла соціалістична змістом і національна формою культура всіх братніх народів Радянського Союзу.

Вихований на великих і благородних ідеях Сталінської Конституції радянський народ набув великої духовної сили, що говорить про величезну перевагу нашої культури над культурою буржуазною. Основні риси характеру радянської людини—це насамперед безмежна відданість її великим ідеям Леніна—Сталіна, жив творчий радянський патріотизм і вірність сталінській дружбі народів.

Під прапором Сталінської Конституції, під керівництвом партії, під проводом Сталіна радянський народ успішно бореться за дальше зміцнення соціалістичної держави, за побудову комуністичного суспільства.

Ще більше і краще працювати над творами, які в своїх образах розкривають смисл подій і роботи людей радянської епохи—найперший громадський обов'язок кожного мистецького колективу, кожного радянського митця. Чесно виконувати свій громадський обов'язок—це вимога, яку ставить Сталінська Конституція до всіх громадян СРСР. В цьому запорука всіх наших нових перемог.

Слава творцеві найдемократичнішої в світі Конституції—великому Сталіну!

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

1 грудня

М. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Назарова.

Хормейстер Є. Мариківський.

Танці в постанові В. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин. Марфа, його дочка — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. Лозинська, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Любаша — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Вільчур, Д. Дежєв, Д. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Бутков, З. Канзбург, Б. Совалов. Єлісей Ромелій, царський лікар — П. Калюжний, О. Нікітін. Домна Іва-

нівна Сабурова, купецька вдова — О. Мейер, К. Морозова. Дуняша її дочка, подруга Марфи — Є. Носенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. Мейер. Боярин — П. Скоро-богачко. Покоївка — Є. Ставчанська. Парубок — В. Хворост. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. Базилевич.

2 грудня

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент — П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкія П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть

бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Одиллію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радіє злий геній, осліпивши юнака подібністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння зсяє закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — Н. Виноградова, І. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай. Принц

Зігфрід — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Блазень — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник принца — І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська, В. Семінаренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

3 грудня

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент — П. Баленко.

Режисер — Г. Давидов.

Художники: Л. Горевий, І. Портнов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка — О. Виноградова, засл. артистка УРСР; Ю. Лозинська. Терпелиха — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, О. Мейер. Петро — Б. Бутков, В. Совалов. Микола — А. Маєргут, заслуж. артист УРСР; Г. Коваль, Д. Козинець. Возний — П. Калюжний, О. Нікітін. Виборний — Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.

5, 9 грудня

Дж. Верді

„А І Д А“

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художнє оформлення І. Назарова.

Постава танців засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Асистенти постановника — Г. Давидов, А. Іванов.

Ведуть виставу — С. Петров, А. Базилевич.

Засл. арт. УРСР В. Будневич в ролі верховного жреця Рамфіса (опера „Аїда“)

Фото Й. Куперштейна.

Нар. арт. УРСР І. Бронзов в ролі Амонасро (опера „Аїда“)

Фото Й. Куперштейна.

Опера „Аїда“ належить до краших творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгипетського хедива до відкриття оперного театру в Каїрі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аїда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгипетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс, радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — Е. Рекало, В. Холмін. Аїда — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Амнеріс — Т. Барбітова, А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Амонасро — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Рамфіс — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Цар — М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков. Гонець — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

5 (ранок) грудня

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаєння і суворого аскетич-

ного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Особливою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злосчастного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вбравши слухний момент, горбань кидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квзімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квзімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квзімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квзімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері — А. Горохов, І. Трахтенберг. Квзімодо, дзвонар Собора — О. Люлін, А. Саркіс'янець. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — Є. Порибаєва, В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін, Е. Хоміцер; на арфі — А. Гельрот.

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.
Постава заслуженого артиста УРСР В. Будневича.

Художник — П. Єршов.
Танці в постанові А. Пірадової.
Хормейстер — Є. Мариківський.
Режисер — Г. Давидов.
Головний концертмейстер — Н. Минович.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. Канзбург. Граф Томський — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець. Князь Єлецкий — Н. Григор'єв, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Чекалінський — П. Калюжний, А. Нікітін. Сурін — М. Державін, Н. Малков. Чаплицький — В. Хворост, М. Державін. Нарумов — П. Скоробагатько, Б. Малков. Розпорядник — В. Хворост. Графиня — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Ліза — В. Гужова, нар. арт. УРСР; К. Морозова, Н. Ісламова. Поліна — Т. Барбітова. Маша — В. Павленко, Л. Колодуб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ (в 3-й картині):

Прилепа — В. Павленко. Міловзор — Є. Носенко. Златогор — Д. Козинець. Амур — Свєта Саркісянс.

7 грудня

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. Штейнман.

Постава Г. Давидова.
Хормейстер Є. Мариківський
Художник Б. Коваленко.
Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Бронзов, нар. артист УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Джільда, дочка Ріголетто — С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Спарафучіле — М. Державін, Ф. Курочкин. Маддалена, його сестра — Е. Лейтес, С. Носенко. Джіованна — А. Мейер, Є. Носенко. Граф Монтероне — П. Скоробагатько, Б. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. Коваль, М. Григор'єв. Борса — А. Нікітін, П. Калюжний. Граф Чепрано — І. Вільчур. Графиня Чепрано — Л. Колодуб, В. Павленко. Паж — Н. Лисова, Л. Колодуб, Є. Івіна. Офіцер — Б. Малков, П. Скоробагатько.

Виставу веде С. Романівська.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

8 грудня

Б. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за однойменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Волкова.

Постановка балетмейстера А. Гірмана.
Диригент — В. Нахабін.
Художник — Д. Овчаренко.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і вбиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію. Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його пестощі викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна
Тебе... кинжалом я владею:
Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає. Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта — це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабли-

вий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія—І. Герман, Л. Любімова. Вацлав, її жених—Я. Додін, П. Плавнік. Князь Адам, батько Марії—І. Дергаус. Зарема—Н. Виноградова. Гірей—О. Горохов. Нуралі—О. Галкін. Головний евнух — П. Дергаус. Няня—Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, І. Ланцман, Л. Любімова, Г. Маслова, А. Пірадова, Д. Рожінська, В. Семінарєнко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, І. Дергаус, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, А. Саркісянц, І. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка—І. Брунштейн, віолончель—Е. Хоміцер.

4 грудня

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Маєргут, засл. арт. УРСР; Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, Т. Барбітова. Княжич Юрій, їх син—З. Канзбург, В. Совалов. Маширов, старий дяк—Д. Дісар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині — О. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий — І. Вільчур, Б. Малков. Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу че-

рез Оку—В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Фока, дядько її—М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «куми»—В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — А. Нікітін. Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — В. Хворост. Кичига, кулачний боець—М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун—П. Скоробагатько, І. Вільчур. Гість—Н. Григор'єв, П. Скоробагатько. Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

10 грудня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — О. Галкін.

Режисер-асистент—Г. Давидов

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Горницька.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу; М. Раїк. Нілаканта, верховний брамін—В. Будневич, заслуж. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Д. Дісар. Маліка, жриця—Е. Лейтес, Т. Барбітова. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт.

Артист Б. Бутков у ролі Геральда (опера „Лакме“)

Фото Й. Куперштейна.

УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпінченко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1 грудня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР Л. Дубовика.

Режисер В. Воронов.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій нар. арт. СРСР. Сергеев Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Снявський, генерал-майор—В. Стеценко. Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—М. Покотило, засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, ефрейтор, ординарець Ватутіна—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший техник-лейтенант—Р. Кіріна. Срібний, майор адміні-

стративної служби—Ю. Тітов, М. Ошеровський. Милозоров, полковник інтендантської служби—М. Волошин. Лікар, майор медичної служби—Г. Снегірьов. Скиба, майор—О. Немзер. Черних, гвардії капітан—М. Кірін. Артилеристи гвардійці: Несміян—В. Мізіненко; Делікатний—М. Кононенко, засл. артист УРСР; Харитонов—В. Бондаренко. Книш, молодий борець—В. Бережний. Планічка, офіцер чехословацької бригади—О. Свистунов. Бжозек, офіцер військова польського—В. Лавров. Петров, гвардії майор—А. Троян. Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—М. Микитенко.

Виставу веде Д. Бабенко.

2, 10 грудня

Лауреат Сталінської премії К. Ісаєв та О. Галич.

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Каневського.

Концертмейстер—М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру—І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна—О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова—Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової—І. Стешенко. Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кирпичникова—

Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто—О. Сви-
стунов, О. Подорожній. Адміністратор готелю—М. Савченко. Людина з боро-
дою—Г. Снегірьов. Узбек—В. Береж-
ний. Моряк—В. Бондаренко. Міліціонер—
М. Микитенко. Командировочні—М. Кірін,
С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний,
О. Онофrienко, А. Шутенко, Я. Лівшиць,
Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні
1947 року.

3 грудня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів Л. Кіншиної та
В. Воронова.

Художнє оформлення—С. Йоффе.

Художнє керівництво постановою—лауреата
Сталінських премій народного артиста СРСР
М. Крушельницького.

Диригент—М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верецький Андрій Іванович, академік,
генерал-лейтенант медичної служби, ней-
рохірург—О. Сердюк, лауреат Сталінських
премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга,
його дочка, науковий співробітник держав-
ного інституту експериментальної медици-
ни—М. Коробчанська. Микола, її чоловік,
кандидат філософських наук—В. Коробков.
Добротворський Олексій Олексійович, про-
фесор-біохімік—Д. Антонович, лауреат
Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетя-
на Олександрівна, його дружина, хірург—
С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Лосев Сер-
гій Федорович, професор-хімік—Г. Коза-
ченко, засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його
дружина—Л. Криницька, засл. арт. УРСР;
Ю. Фоміна. Петренко Іван Петрович, док-
тор, завідувач клінічного відділу інститу-
ту—Ю. Тітов. Курчатов, заступник міністра
охорони здоров'я—В. Мізіненко. Грушниць-

кий Петро Степанович—віце-президент
Академії Медичних Наук—М. Волошин.
Голова Урядової Комісії—І. Мар'яненко,
лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.
Ефімов, професор, голова Суду честі—
О. Романенко. Писаревський, академік—
А. Макаренко. Лідія Михайлівна, секретар
Добротворського—О. Слензак. Вуд—роз-
відник—С. Верхацький. Уїлбі, співробітник
посольства—М. Кононенко, засл. арт. УРСР.
Картер, американський вчений—В. Стецен-
ко. Паша, хатня робітниця—Г. Бабіївна,
С. Лор. Митько, хлопчик—А. Калішевська,
Пушкова, машиністка інституту—І. Сте-
шенко. Секретар суду—М. Кірін

4 грудня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслен-
дера. Переклад Є. Рейцина

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар.
арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник—засл. діяч мистецтв РРФСР
О. Тишлер.

Композитор—нар. арт. РРФСР Л. Пуль-
вер.

Консультант постанови—нар. арт. СРСР
С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є—М. Крушельницький, лауреат Ста-
лінських премій, народ. артист СРСР. Гол-
да, його дружина—А. Смерека, засл. арт.
УРСР. Цейтл—Т. Миргород, Ю. Фоміна.
Годл—С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Ха-
ва—Н. Герасімова. Бейла—Є. Петрова,
нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик—
І. Гавришко. Лейзер Волф—О. Немзер.
Сват Фроім—М. Савченко. Педоцур—С.
Верхацький. Лакей Педоцура—А. Шутенко.
Жандарм—М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

5 (ранок і вечір) грудня

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. М. Крушельницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт.

УРСР. Оксана Андрійовна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуєва. Артем, їх син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Е. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляєва. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зінченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР, О. Немзер. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

Лауреат Сталінської премії арт. Е. Бондаренко в ролі Гаврила Братченка (праворуч) і арт. В. Мізіненко в ролі Трохима Голуба (ліворуч)

Фото М. Савченка.

8 грудня

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.

Переклад В. Владка.

ГЛИБОКЕ КОРІННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник Л. Альшиц.

Режисер-асистент М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негрятянка - покоївка —
Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз,
негрятянка, економка в домі Ленгдонів,
мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт.
УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко.
Дженевра Ленгдон, його молодша дочка—
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Вла-
совська. Аліса Ленгдон—В. Чистякова,
нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова.
Гоуард Меррік, письменник,—Є. Бонда-
ренко, лауреат Сталінської премії; М. Во-
лошин. Рой Максуелл, юрист—С. Верхаць-
кий, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ве-
еран другої світової війни—С. Кошачев-
ський, В. Коробков. Серкін, шеріф—О. Нем-
ер. Чак Уоррен—Ф. Хрипко. Боб Айзі—
В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

17 листопада

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

Сцени на 3 дії

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер—Л. Кіншина.

Художнє оформлення—Д. Власюка.

Концертмейстер—К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов—М. Крушельницький, ла-
уреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР.
Ксенія, його жінка—Л. Криницька, засл.
арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР.
Варвара, дочка Ксенії—Н. Герасімова,
О. Слензак. Олександра, побічна дочка—
Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішев-
ська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра—
Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік
Варвари—Ф. Радчук, лауреат Сталінської
премії, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тя-
тін, його двоюрідний брат—І. Гавришко,
М. Ошеровський. Мокій Башкін—С. Вер-
хацький, О. Немзер. Василь Достігаєв —
Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Сте-
ценко. Елісавета, його жінка—З. Біляєва.
Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Анто-
ніна—О. Валуєва, В. Власовська; Олексій—
С. Кошачевський. Павлія, піп—Є. Бонда-
ренко, лауреат Сталінської премії; О. Ро-
маненко. Лікар—М. Савченко, А. Макарен-
ко. Трубач—М. Покотило, засл. арт. УРСР;
А. Шутенко. Зобунова, знахарка—С. Лор,
Т. Миргород. Пропотій, блажений—О. По-
дорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка—
С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гонча-
рова. Таїся, служка Меланії—Я. Коса-
ківна, Р. Кіріна. Яків Лаптев, хрещений
Буличова—Ю. Тітов. Донат, лісник—М. Кі-
рін, О. Романенко.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1 декабря

Эмиль Фабр.

Перевод и обработка М. Уль.

ПРОВИНЦИАЛЬНАЯ ИСТОРИЯ

(„Хищники“)

Пьеса в 4-х действиях по роману
О. Бальзака «Жизнь холостяка»

Постановка нар. артиста СССР В. Аристова.

Оформление засл. деятеля искусств СССР
В. Меллера. Возобновлено художником
Ю. Рыжиковым.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Жан Жак Руже, богатый старый холостяк — В. Аристов, нар. арт. СССР; В. Золотарев, засл. арт. СССР. Флора Бразье — К. Суковская, Н. Тамарова, засл. арт. СССР. Бывшие офицеры наполеоновской гвардии: Филипп Бридо, полковник — В. Матов, засл. арт. СССР; Макс Жиле, майор — В. Венцовский; Ренар, капитан — А. Волин, Э. Коломийский; Миньоне, майор — И. Мальвин; Потель, капитан — В. Кропотов, В. Шановалов. Карпантье, генерал в отставке — П. Осокін, засл. арт. УРСР; О. Привалов. Агата Бридо, сестра Руже — З. Зиновьева, О. Зубова. Жозеф Бридо, художник — Б. Тоценко, В. Цветков. Борниш,

старый крестьянин — Т. Прево, П. Пружанский. Ведня, служанка Руже — К. Гайжевская, Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Кусский, денщик Филиппа Бридо — Ф. Кривонос, Г. Столкин. Орсинто, денщик Макса Жиле — Б. Викторин, М. Таранов.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Голембо, З. Макаровский.

2, 3, 7, 8, 10 декабря

ПРЕМЬЕРА

По роману Л. Н. Толстого.

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер — В. Лизогуб.

Художник — М. Беспалов.

Музыкальное оформление — А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества — В. Золотарев, засл. арт. СССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена — А. Воронович, нар. арт. СССР. Сережа, их сын — Л. Соловьева. Графиня Вронская — З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский — В. Северов, засл. арт. СССР, и Александр Кириллович Вронский — И. Любич, засл. арт. СССР. Варя Вронская, его жена — Н. Белецкая. Бетси Тверская — Н. Тамарова, засл. арт. СССР. А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны — Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич — Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат — Д. Васильчиков, засл. арт. СССР. Княгиня Мягкая — Л. Линецкая, засл. арт. СССР. Серпуховский —

Нар. арт. УССР А. Воронович в роли
Анны Карениной („Анна Каренина“).

Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотов, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Карташов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитонич—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камерди-

нер Бронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.
* Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

4, 5 (утро, день и вечер),
9 декабря

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Крамова.

Режиссер—засл. арт. УССР И. Любич.

Художник—Б. Чернышев.

Музыкальное оформление—А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

(по алфавиту)

Бессеменов, Василий Васильевич—В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—Л. Линецкая, засл. арт. УССР; Е. Леонидова. Их дети: Петр, бывш. студент—Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учительница—К. Гайжевская, К. Суковская. Нил, воспитанник Бессеменова—Л. Молдаванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Перчихин, дальний родственник Бессеменова—А. Крамов, нар. арт. СССР; Э. Коломийский. Поля, его дочь—К. Борискина, Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова. Елена Николаевна—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий—В. Матов, засл. арт. УССР; Т. Прево. Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Шаповалов. Цветаева, учительница—А. Москаленко, М. Шматченко. Степанида, кухарка—А. Кочкарева, К. Туберозова. Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1, 5 грудня

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ“

Музкомедія на 3 дії

Текст В. Тіпота і В. Квасніцького.

Переклад Г. Плоткіна.

Постава головного режисера театру І. Радомиського.

Диригент — М. Хайкін.

Художник — С. Йоффе.

Балетмейстер — В. Нікітін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб. Ася Тройніна—К. Великосельська, А. Лундишова. Сіма Вакуленко—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Таня—М. Вербіцька, О. Байдак. Федір Григорович Савчук—Д. Волков, К. Передерніков. Марія Петрівна—А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коналенко. Єльцов—А. Мармур, О. Райданов. Мальцев—засл. арт. УзРСР Д. Пономаренко, К. Райданов. Пономарьов—А. Аркін, І. Білощенко. Бірченко—В. Андреев, С. Грицюк. Костя — Г. Рибалкін. Федорчук — М. Гавриленко. Беліков—С. Бондаренко. Лейтенант—О. Баскаков. Комендант—М. Коваль, О. Ткаченко.

В балеті беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

2 грудня

Ф. Легар

ВЕСЕЛА ВДОВА

Музкомедія на 3 дії

Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Журбіна

Поновлення постанови режисера О. Івашутича, нар. арт. УзРСР.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник—С. Сонечкін.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Граф Данило—Д. Волков, К. Передерніков. Ганна Главарі—Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. Міцнер. Валентина—К. Великосельська, А. Лундишева. Барон Зет—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Негоні—Микола Іванов. Росільон—Г. Охріменко. Сан-Бріюш—А. Аркін, О. Федосов. Каскада—Н. Гавриленко, В. Андреев. Кромов—С. Грицюк. Богданович—А. Мармур. Ольга—В. Безпалько. Мадам Богданович—Т. Безяева.

У балеті беруть участь:—В. Ліснівська, О. Борисова, А. Лашкевич, М. Кочубинська, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Семенов, В. Балацький, Е. Коновальчик.

Виставу веде пом. режисера Н. Боровакова.

3 грудня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення художника Н. Барової.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—К. Великосельська, А. Суяркіна. Джім—Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков. Жанна—З. Мізіненко. Ванда—Л. Романенко. Герман—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Малон—М. Іванов, О. Райданов. Авлей—В. Андреев, І. Білошенко. Еміль—М. Іванов. Етель—М. Гаєвська, А. Алмазова. Чорний Орел—С. Бондаренко, С. Грицюк.

Танці виконують: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Семенов, Б. Хільченко.

Виставу веде помічник режисера Н. Арбо.

4, 7 грудня

Е. Кальман

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Текст І. Рубінштейна. Переклад М. Талалаєвського.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутича

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Маріетта—С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко. Раджамі—Д. Волков, Л. Уманец, Г. Охрименко. Наполеон—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Луї Філіп—Микола Іванов, О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Паркер—В. Андреев, Дева—О. Ткаченко. Директор—Є. Грицюк. Ад'ютант—Г. Рибалкін. Капельдинер—С. Бондаренко. Пимпринет—О. Баскаков.

БАЛЕТ:

Східня казка—О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. Арбо.

5 (ранок) грудня

Вітлін, Круц і Мінк.

РОЗКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Текст—Вс. Вишневський, Азаров і Крон. Переклад В. Сокола.

Постава режисера І. Радомиського.

Диригенти—засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін.

Оформлення художника Н. Соболя.

Танці в постанові балетмейстера Л. Леонідова.

Режисер Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу—Д. Волков, К. Передерніков. Лейтенант Кедров—Г. Охріменко, К. Передерніков. Боцман Силич—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Михайло Чикритин—К. Райданов. Евграф Чижев—Микола Іванов. Олена—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Киса—Н. Попова, Л. Романенко. Марія Остапівна—Є. Ліндіна. Лейтенант—М. Іванов, С. Грицюк. Червонофлотець—С. Бондаренко. Ардальон Васильович—В. Андреев, С. Грицюк. Фон-Дітмарштейн—І. Білошенко. Гофман—М. Гавриленко, М. Мармур. Есесівець—А. Зуб. Мурочка—А. Алмазова. Зоїчка—М. Вербіцька. Фанічка—Н. Суяркіна, В. Дейнеко. Жінка (в перукарні) Ф. Пергамент.

Танці виконують: О. Борисова, М. Кочубинська, А. Лашкевич, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. Н. Арбо, Н. Боровкова.

**ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка**

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА:

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Лібретто, за оповіданням М. ГОРЬКОГО

„СТАРУХА ІЗЕРГІЛЬ“,

В. Гавриленка

**Харківський державний ордена Леніна
академічний український драматичний
театр ім. Т. Г. Шевченка**

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА
ФРІДРІХ ШІЛЛЕР
КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад під редакцією А. Гозенпуда.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

**Музика засл. діяча мистецтв УРСР ком-
позитора Ю. МЕЙТУСА.**

Ціна 2 крб.

**Харьковский Государственный Русский
Драматический театр**

Готовится к постановке

ЭДУАРД ЧОДОРОВ

**„ПРЕСТУПЛЕНИЕ
ДИРЕКТОРА РИГГСА“**

Пьеса в 3-х действиях.

Русский текст М. Левиной и С. Слободского.

Постановка нар. арт. УССР В. М. АРИСТОВА.

Художник — Б. И. ЧЕРНЫШЕВ.